

St. Franciscusschool aan de Chr. de Wetstraat, de Hendrik Backersschool aan de Veurstraat, de Albert Josephschool aan de Klein Coolstraat, de St. Carolus Borromeusschool aan de Lange Hilleweg, de St. Theodorus- en St. Odiliaschool aan de Bree en de St. Jansschool aan de Hammerstraat.

Voorts in 1932 het R.K. Lyceum voor Meisjes aan de Breitnerstraat, alsmede het klooster voor de Zusters J.M.J. aan de Mathe-nesserlaan. Van 1930 tot 1932 de zeer belangrijke uitbreidingen van het St. Franciscus Gasthuis aan de Schiekade, waarvan de eerste uitbreiding in 1913 in verband met zijn jeugdige leeftijd in samenwerking met architect P.G. Buskens had plaatsgevonden.

Ook anderszins heeft Margry veel gebouwd, zoals o.a. het gebouw voor de Hanzebank aan de Aert van Nesstraat, het café-restaurant 'Royal' aan de Coolsingel en een aantal particuliere woonhuizen.

Als belangrijkste kerk in Rotterdam mag genoemd worden de (helaas kort geleden afgebroken) St. Barbarakerk aan de Crooswijkseweg (1923). Hier werd met de neo-gothische stijl gebroken en een kerkgebouw tot stand gebracht met als uitgangspunt, dat alle gelovigen een onbelemmerd uitzicht op het hoofdaltaar zouden hebben.

Uiteraard strekten zijn activiteiten zich ook buiten Rotterdam uit. Hier worden slechts genoemd: vele kerken (Den Haag, Haarlem, Naaldwijk, Helmond), scholen alsmede uitbreidingen van ziekenhuizen in Arnhem, Vlissingen, Sneek e.a.

Na de Oorlog heeft hij medegewerkt aan de wederopbouw van de stad. Het bureau, waaraan vanaf 1938 de jongere generatie was toegetreten, richtte zich steeds meer op de ziekenhuisbouw. Tot zijn zeventigste jaar bleef hij aan het bureau verbonden.

Het bouwen heeft hem tot het laatst van zijn leven geboeid en beziggehouden. Zo heeft hij zich bijzonder beijverd voor de renovatie i.p.v. algehele nieuwbouw van Huize Liduina, waar hij tot zijn dood werd verzorgd.

Vermeldenswaard is nog dat tot het bureau Gebrs Margry en Snickers een atelier voor kerkelijke kunst behoorde, dat Jos Margry tot 1918 voortzette. In dit atelier werden op ambachtelijke wijze de altaren, preekstoelen, banken e.d. vervaardigd. Voor dat werk werd hem in 1914, vanwege het veertigjarig bestaan van dat atelier, de titel verleend van 'leverancier van Z.H. de Paus' met vergunning het pauselijk wapen te voeren.